

jes, at dette er højst utilstrækkeligt; man maa i Aarhus vente paa sine Bengebreve og Pakker til langt op paa Dagen, forinden man kan faa dem. Jeg vil derfor henstille til Udvalget atter at tage Sagen under Overvejelse og søge at strække sig saa vidt, at den rimelige Fordring, der her er stillet om en Forøgelse af Postbudenes Antal, altsaa en forbedret Distribution i Aarhus, kan ske Jyldest. Med Hensyn til Landpostbudenes Beklædning har jeg maasse opfattet Sagen noget anderledes, end det synes, at Udvalget og navnlig Ordføreren har gjort det, idet jeg har opfattet det, som det var tjenligt for Landpostbudene, at de fik en varm, god og hensigtsmæssig Beklædning, medens det ikke kom saa nøje an paa den egentlige Uniform. Det har ikke staaet for mig som Formaalet, at Landpostbudene skulle have en smuk og straalende Uniform, uddannes til et Slags Elitekorps, der kunde se godt ud, naar det traf hen ad Bejen og de kom til at følges ad nogle Stykker, men at det vilde være heldigt, at de fik en varm og god Beklædning. Fra den Side ser jeg lige saa lidt som det ærede Medlem, der nys udtalte sig, nogen Grund til, at de ikke, hvor Forholdene gøre det nødvendigt, skulle forsynes med Træstøvler og for øvrigt med, hvad der kunde være hensigtsmæssigt for vedkommende Egn. Jeg kan heller ikke forstaa, at den ærede Ordfører kan mene, at Landpostbudene billigere selv kunne anstaffe sig disse Beklædningsgenstande. Ganste vist kan det være Tilfældet, saaledes som nu sker, at de hos en eller anden Gaardmand halvt tigge og halvt købe en gammel Kavaj eller Kappe og paa anden Maade kunne hutle sig til en eller anden Beklædningsgenstand, eller Beboerne stillinge sammen og give dem en Regnkappe; paa den Maade ville de ganste vist nemmere og billigere kunne erhverve sig noget at gaa i og mange Gange ogsaa noget, der er ret godt, men jeg synes altid, at man har hørt, at, hvor en Mand kan betale kontant, og er i Stand til at gøre en stor Bestilling, vil han kunne faa Varerne billigere end den, der mange Gange skal have Kredit og kun kan gøre en meget lille Bestilling, og derfor undrer det mig at høre, at det skulde være billigere for Landpostbudene selv at købe hver for sig sine Beklædningsgenstande, end for Staten at gøre en større Bestilling og lade forfærdige til dem alle paa en Gang. Jeg tror, at den Udvikling, den ærede Ordfører gav, strider mod hele vor Udvikling og hele den Maade, hvorpaa vor Industri strider frem; jeg kan i høert Fald ikke

rigtig fatte den Motivering. Naar Udvalget her i Betænkningen udtaler, at det vilde medføre en uforholdsmæssig stor Beføstning at beklæde Landpostbudene, noget, som jeg vilde anse for yderst hensigtsmæssigt, saa glæder det mig af den ærede Minister at høre, at det ikke bliver en saa uforholdsmæssig stor Beføstning: 60 à 70,000 Kr. om Aaret i dette Djiemed turde vistnok ikke være for meget, naar man tager Hensyn til den strænge Tjeneste, vedkommende har, at det hovedsagelig er ældre Mænd, der besørge denne Postomdeling, og at der her vilde kunne gøres noget virkelig godt lige over for dem; det forekommer mig da ikke, at disse 60—70,000 Kr. er noget saa overordentligt, at det maa kaldes noget uforholdsmæssigt. Jeg skal altsaa atter henstille til Udvalget at tage Spørgsmaalet om disse to Postbude i Aarhus og om Landpostbudenes Beklædning under fornøjet Overvejelse.

Ordføreren (Tutein): Med Hensyn til de Bemærkninger, som ere fremkomne i Anledning af mine Udtalelser, ønsker jeg kun at gøre nogle ganste korte Bemærkninger. Naar den højtærede Minister sagde angaaende Endringsforslaget under Nr. 5, at det paa det paagældende Sted ikke er en Ansættelse af to Bude, men forhøjet Hjælp til to Bude, gør dette naturligvis ikke det allermindste til Sagen, da selvfølgelig Resultatet bliver det samme, idet der bliver en Postomdeling daglig mere, paa Statskassens Regning, enten det sker paa den ene eller anden Maade og det er det, man ikke har ønsket at gaa ind paa. Med Hensyn til Postbudene i Aarhus, hvilket ogsaa det ærede Medlem for Aarhus Amts 3dje Valgkreds (Harald Jensen) omtalte, synes den højtærede Minister just ikke at ville paastøtte, at Udvalget er gaaet ind paa 2 af de 4 Bude. Jeg synes dog altid, at det maa være noget. Er der Trang til forøget Mandskab derovre i en By som Aarhus, saa er en Forøgelse af Styrken med to Mand dog noget og noget, som maa bidrage til, at de Mangler, som ere blevne omtalte, den for langsomme Ombæring og saadant noget, maa kunne afhjælpes. Jeg maa foreløbig holde paa, at man nøjes med en Forøgelse med to, det er som jagt dog altid noget. Med Hensyn til Reserveretelegrafisterne kan jeg kun sige, at det naturligvis er uheldigt for de Mennesker; men naar der nu, som den højtærede Minister udtalte og som vi alle sammen vide, kun er et bestemt Antal Pladser som Embedsmænd under Telegrafvæsenet, og Telegrafvæsenet endvi-